

Man ir bijusi mana suolas laiku
daudzi bēni skolotāji, kas paliekuši visu
mūžu un garumā mana atmiņā.

Tāču visspilgtākās atmiņas man
saietas ar skolotāju Andreviču
dīpeļas 1. vidusskola. Skolotāja Andre-
viča, laikā kad es mācījos 1. vidus-
skolā pirmā mums matemātikā,
Vina bija jau gados, kādi 64 gadi
ap 1960-63. gadiem, bet vēl nodar-
bojās ar tenisu un izskatījās sprāva
un sportiska. Bet viņas mācīšanas
maniere atšķinās no citiem skolotājiem —
vēlmeņ saprotami, vēlmeņ noteikti un
ja kādreiz gribjās nebūt kādā stundā
vai uz kontroldarbu — skolotāja negai-
dat nākošā stundā paziņoj — šodien
pēc stundām mācīsimies vai uz konstitū-
kontroldarbu. Mana mamma, kad
mācās 1. ģimnāzijā arī mācās pēc
skolotājas Andrevičas. Ērtāmenā, kad
es bēni atbilstošu ģeometrijā, skolotāja
iznāca arī manis un teica, ka man
obligāti vajag atādukt skolā, jo es esot
"ekstremu bieds cīveris". Atmā es nevaru
visu uzrakstīt kā un cik viņa ar skolotājiem
nodarbojās, tik varu atādukt no